

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/29/2013
Identifikačné číslo spisu:	1009200209
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1009200209.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu A. G., nar. XX. O. XXXX, bytom G., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajský dopravný inšpektorát, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Bratislava, Špitálska 14), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: KRP-P-161/DI-BCP-2008 zo dňa 13. januára 2009, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/19/2009-68 zo dňa 17. júla 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/19/2009-68 zo dňa 17. júla 2012 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/19/2009-96 zo dňa 8. augusta 2012 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Krajského dopravného inšpektorátu PZ Bratislava č. k. KRP-P-161/DI-BCP-2008 zo dňa 13. januára 2009 (ďalej len žalovaný), bolo zamietnuté odvolanie žalobcu a potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu Okresného dopravného inšpektorátu v Bratislava V č. p. ORP-P-1903/V-OBCEP-2008 zo dňa 6. novembra 2008, ktorým správny orgán rozhodol o vine za priestupok, ktorého sa mal žalobca dopustiť porušením § 15 ods. 4, § 5 ods. 3 a § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len ZCP) a za to mu bola uložená sankcia vo výške 4 000 Sk ako i zákaz viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 2 mesiacov.

Žalobca sa mal priestupku dopustiť na tom skutkovom základe, že dňa 13. septembra 2008 o 17:01 hod. v Mlynskej doline v Bratislave v smere na most Lafranconi prekročil rýchlosť v obci o 19 km, počas jazdy nebol riadne pripútaný bezpečnostným pásom ani

nestrpel výkon policajta súvisiaci s jeho oprávnením a z miesta kontroly odišiel. Skutok bol kvalifikovaný ako priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. a/, k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZoP).

II.

Konanie na súde I. stupňa

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote správnu žalobu, ktorú krajský súd napadnutým rozsudkom zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z priestupkového spisu zistil nepochybné prekročenie rýchlosti žalobcom o 19 kilometrov za hodinu. Ďalej uviedol, že pri objasňovaní priestupku, týkajúceho sa nepripútania bezpečnostným pásom a nestrpenia výkonu oprávnení policajta súvisiacich s jeho výkonom počas kontroly bol dňa 4. novembra 2008 vypočutý ako svedok nstržm. A. G., ktorý vo výpovedi uviedol, že v ten deň bol odvelený do hliadky spoločne s P. D., pričom v čase okolo 17,00 hod. merali rýchlosť v Bratislave v Mlynskej doline pri ZOO. V hore uvedenom čase na základe oznámenia cez vysielaciu od kolegu, ktorý sedel vo vozidle s ramerom, zastavil vozidlo značky Ford Mondeo, evidenčné číslo si už nepamätá, ktorého vodič prekročil rýchlosť jazdy. Po zastavení tohto vozidla pristúpil k vodičovi a požiadal ho o doklady potrebné pre vedenie a premávku vozidla. Hneď mu aj oznámil, že prekročil rýchlosť stanovenú zákonom v obci a že počas jazdy nebol pripútaný bezpečnostným pásom, čo videl ako ho zastavoval. Vodič mu predložil doklady, pričom išlo o osobu žalobcu, ostatné si už nepamätá. Tento pán následne po tom ako mu oznámil, že prekročil rýchlosť a nebol pripútaný uviedol, že chce vidieť foto a k tomu, že nebol pripútaný povedal, že on o tom nevie, že má byť pripútaný. Svedok si všimol, že má na vozidle kábel na transparent taxi, a tento transparent nemal zavesený na streche a vo vozidle sa nachádzal sám. Svedok mu vysvetlil, že pokiaľ si nie je vedomý priestupku, bude s ním spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, ku ktorej sa môže vyjadriť, pričom fotografiu zachytávajúcu jeho prekročenie rýchlosti nie je mu zo zákona povinný ukázať, čo nie je ani pri tomto výkone služby technicky možné. Ďalej mu vysvetlil, že fotografia bude súčasne zaslaná so správou na príslušné oddelenie k ďalšiemu riešeniu. Na to mu žalobca povedal, že chce ukázať fotografiu. Svedok s jeho dokladmi išiel k služobnému vozidlu a spisoval správu o výsledku objasňovania priestupku vzhľadom k tomu, že nebol ochotný zaplatiť blokovú pokutu a nebol si vedomý priestupku. Následne po chvíli prišiel žalobca k nemu a povedal mu, že odchádza, že nemusí zostať na mieste a ide preč. Svedok ho upozornil, že je povinný zostať na mieste, pokiaľ s ním nebude spísaná správa a žalobca uviedol, že on doklady nepotrebuje a že si ich môže nechať, načo sa otočil, sadol do vozidla a odišiel. Svedok spísal správu o výsledku objasňovania priestupku, vyrozumel operačné stredisko KDI KR PZ BA, že vodič odišiel z miesta riešenia priestupku bez toho, aby si vzal doklady a vyjadril sa k správe.

Dňa 5. novembra 2008 bol vypočutý svedok ppráp. D. P., zamestnanec krajského riaditeľstva policajného zboru, ktorý vypovedal vo veci obvineného žalobcu. Svedok vo výpovedi uviedol, že v ten deň bol velený do hliadky spoločne s nadstržm. G., pričom merali rýchlosť v Mlynskej doline. On spoločne s G. zastavoval vozidlá, ktoré prekročili rýchlosť, čo im oznamoval kolega cez vysielaciu, ktorý sedel vo vozidle s ramerom. Ďalej opísal priebeh konania žalobcu tak, ako to opísal svedok G..

V priestupkovom spise sa nachádza žiadosť prvostupňového správneho orgánu zo dňa 2. decembra 2008, ktorou žiada zaslať nahrávku telefonického hovoru na čísle 158 zo dňa 13. septembra 2008 v čase cca 17.01 hod., pretože je potrebná na objasnenie priestupku žalobcu. Prvostupňovému správne mu orgánu dňa 4. decembra 2008 bol zaslaný zvukový záznam zo systému REDAT v čase od 17.04 do 17.37 hod. zo dňa 13. septembra 2008 a úradný záznam službukonajúceho príslušníka Policajného zboru npráp. Z. D..

Z úradného záznamu s Z. D. vyplýva, že dňa 13. septembra 2008 vykonával dennú službu v čase od 7.00 hod. do 19.00 hod. na dopravno-riadiacej ústrední odboru dopravného inžinierstva Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ v Bratislave. V čase o 17.04 hod. prijal oznámenie od žalobcu, ktorý sa sťažoval na postup hliadky pri jeho kontrole, konkrétne na odmietnutie ukázania fotografie z merania rýchlosti. Po vypočutí občana mu vysvetlil možnosti a spôsoby riešenia jeho priestupku a tak isto, že fotodokumentácia mu nemôže byť ukázaná z technických dôvodov a uvidí ju v priestupkovom spise. Žalobca sa ho opýtal, či má ďalej čakať na mieste, čo pochopil, akože či má naďalej čakať na fotku z rýchlosti, na čo odpovedal, že nemusí čakať, a keď chcel ďalej pokračovať v rozhovore, zložil telefón.

Ako sa ďalej dozvedel od hliadky F 740, vodič z miesta riešenia priestupku odišiel. Doklady má policajt a jeho priestupok nie je doriešený, prepočul a vo zvukovom zázname to nie je jasne a zreteľne počuť. Následne si záznam prehrál a hliadku zasahujúcu na mieste vyzval, aby žalobcu nenechala odísť. Zasahujúci policajt žalobcu poučil, zakázal mu z miesta odísť a prikázal strpieť úkony na mieste, čím sa pre ďalšie konanie v smere k odchodu z miesta riešenia voči telefónnemu záznamu z rozhovoru s ním táto vec stáva irelevantná vzhľadom na to, že žalobca bol opätovne poučený zakročujúcim policajtom na mieste a jeho výzvu neuposlúchol.

Krajský súd sa po dôkladnom preštudovaní spisu so závermi správnych orgánov v preskúmvanej veci stotožnil, pretože postupovali podľa zhora uvedených zákonných ustanovení a zásad. Poznamenal, že súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci posudzoval otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádza, nie sú pochybné a či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Napokon posudzoval, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Zistením skutkového stavu správny orgán určil subjekt, ktorý za priestupok zodpovedá a následne určil rozsah zodpovednosti premietnutý do výšky uloženej pokuty. Žalovaný mal pri rozhodovaní dostatočne preukázané, že to bol žalobca, ktorý sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. a/, k/ ZCP, za čo mu bola uložená pokuta a dvojročný zákaz činnosti. Podľa názoru súdu nemožno mať pochybnosti o hodnovernosti svedeckých výpovedí oboch členov hliadky Policajného zboru o priebehu priestupku tak, ako to vyplýva z administratívneho spisu. Súčasťou administratívneho spisu je aj úradný záznam s policajtom, ktorý prebral hovor na linke č. 158. Z uvedenej výpovede vyplýva, že príslušník Policajného zboru preberajúci telefonický hovor so žalobcom, sa vyjadroval k otázke, či má naďalej zostať žalobca na mieste priestupku, pretože mu príslušníci vykonávajúci zásah nechceli ukázať fotodokumentáciu, pričom mu odpovedal, že na túto fotodokumentáciu nemusí čakať. Keď chcel pokračovať v rozhovore, žalobca mu zložil telefón.

Oprávnenie rozhodovať o rozsahu zisťovania podkladov pre rozhodnutie, ako aj výber dôkazných prostriedkov, vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou danou mu zákonom voči subjektom podriadeným mu pri rozhodovaní, ako aj z vyšetrovacieho princípu, na ktorom je priestupkové konanie v zákone o priestupkoch založené, a tiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 3 ods. 3 posledná veta Správneho poriadku). K hodnoteniu dôkazov v zmysle tejto zásady môže pristúpiť správny orgán len po tom, ako vykonal všetky úkony s cieľom odstrániť existujúce rozpory v dôkazoch. Ich hodnotením dochádza správny orgán k záveru, ktoré skutočnosti na základe dôkazov pre rozhodnutie významnejších a zákonných možno považovať za pravdivé, a ktoré pravdivé nie sú. Je nevyhnuté, aby na základe vykonaných dôkazov a dôkazov navrhnutých účastníkom konania náležite zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie, pretože len vtedy môže byť vydané rozhodnutie, ktoré je nielen v súlade so zákonom, ale aj spravodlivé.

Krajský súd ďalej uviedol, že správne orgány mali riadne preukázané, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu § 3 ods. 2 písm. c/ zákona č. 315/1996 Zb., pretože neuposlúchol pokyn policajta, súvisiaci s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke. Ďalej porušil ustanovenie § 5 ods. 3 citovaného zákona, pretože osoba sediaci vo vozidle povinne vybavenom bezpečnostným pásom je povinná byť počas jazdy týmto pásom pripútaná. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom a tvrdenie žalobcu, že je taxikárom, ho neopravňuje nepoužiť bezpečnostný pás v čase, kedy nevykonáva službu taxikára. Táto skutočnosť je zrejmá aj z fotodokumentácie založenej v administratívnom spise, pretože vozidlo nebolo označené transparentom „taxi“. Ďalej došlo k porušeniu § 15 ods. 4 ZCP, podľa ktorého v obci vodič smie jazdiť rýchlosťou najviac 60km/h, a o prekročení svedčí fotodokumentácia, ktorá obsahuje presné údaje o čase a mieste spáchania priestupku s uvedením rýchlosti 79km/h.

K výške uloženej sankcie krajský súd bol toho názoru, že prvostupňový správny orgán pri ukladaní sankcií a určení ich druhu a výšky postupoval v súlade s § 12 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. v znení účinnom do 31. decembra 2008. Ako vyplýva z napadnutého rozhodnutia o priestupku, prvostupňový správny orgán okrem iných skutočností prihliadol aj na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania aj na jeho následky a na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia a na osobu páchatel'a. Nerešpektovanie pokynu, výzvy, príkazu alebo požiadavky policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení je možné kvalifikovať ako závažné porušenie základných pravidiel cestnej premávky. Vychádzajúc z obsahu spisového materiálu vrátane pripojeného administratívneho spisu a posudzujúc

zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, predmetom ktorého je uloženie administratívnej sankcie, podľa názoru súdu správne orgány práva žalobcu pri ukladaní sankcie neporušili a správne aplikovali aj zásadu č. 6 Odporúčania Výboru ministrov č. (91)1 v správnych sankciách zo dňa 13. februára 1991. Pre chybu vo výroku napadnutého rozsudku krajský súd uznesením č. k. 3S/19/2009-96 zo dňa 8. augusta 2012 písarsku chybu v označení čísla konania napravil.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/19/2009-68 zo dňa 17. júla 2012 podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom uviedol, že

dňa 13. septembra 2008 bol zastavený hliadkou dopravnej polície, ktorou mu bolo oznámené, že prekročil povolenú rýchlosť v obci a súčasne od neho žiadali zaplatenie pokuty vo výške 2.000 Sk. Nakoľko bol ochotný pokutu zaplatiť na mieste, ale jej výška sa mu zdala neprimeraná, žiadal o ukázanie fotografie z radarového systému na preukázanie policajtmí tvrdenej skutočnosti. Na jeho požiadavku mu bolo oznámené, že fotografiu mu nemôžu ukázať, lebo radar umiestnili len teraz. Keďže spáchanie priestupku mu nebolo nijakým spôsobom preukázané, žiadal o vrátenie dokladov, ktoré mu boli odobraté. Príslušníkom dopravnej polície mu však bolo oznámené, že mu ich nemôže vrátiť.

Vzhľadom k danej situácii bol nútený kontaktovať linku 158, kde chcel hovoriť s nadriadeným príslušníkom dopravnej polície a podať sťažnosť na postup riešenia danej situácie. Počas telefonického rozhovoru službukonajúceho policajta z linky 158 oboznámil s danou skutočnosťou a chcel vedieť, ako má v danej veci postupovať. Keďže prepis úradného záznamu s Z. D. zo dňa 13. septembra 2008, ktorý v čase od 7.00 hod do 19.00 hod vykonával službu na dopravno-riadiacej ústrední odboru dopravného inžinierstva Krajského dopravného inšpektorátu KR PZ v Bratislave nie je úplný, na doplnenie resp. na objasnenie celej situácie uviedol jeho skutočný obsah.

A. G. - som ochotný zaplatiť pokutu, keď mi policajti ukážu fotografiu. Keďže mi povedali, že nemusia, žiadal som ich o vrátenie dokladov, aby som mohol ísť preč. Z. D. - doklady vám nemôžu byť vrátené, nakoľko sú majetkom SR a vy ich máte len zapožičané resp. v prenájme.

A. G. - môžem viesť motorové vozidlo aj bez dokladov? Z. D. - áno, môžete.

A. G. - musím sa zdržiavať na mieste, keď policajti vypisujú papiere? Z. D. - nie, nemusíte.

Po zistení potrebných skutočností ho poprosil o zopakovanie telefonického rozhovoru hliadke dopravnej polície, čo aj urobil. Telefonický rozhovor ukončil poďakovaním za spoluprácu a poprial mu príjemný deň. Následne sa rozlúčil aj s hliadkou dopravnej polície a v klude odišiel preč. Približne po 10 minútach telefonicky opätovne kontaktoval linku 158 a oboznámil ich, čo sa stalo. Prepojili ho na príslušníka polície, s ktorým predtým volal. Jeho požiadaval o vrátenie dokladov, načo mu príslušník oznámil, že sa má vrátiť na miesto spáchania priestupku. Nakoľko to nebolo možné, oznámil mu, že hliadku dopravnej polície počká na Saratove. S hliadkou dopravnej polície prišlo ďalších 7 policajných áut. Po odovzdaní dokladov bez slova odišli preč. Tvrdenia príslušníkov dopravnej polície, že ho musela zastaviť druhá hliadka sú nepravdivé, nakoľko ich čakal na Saratove tak, ako uviedol v telefonickom rozhovore. O tejto skutočnosti je záznam na policii. Fotografia o prekročení rýchlosti z radarového systému mu bola predložená až na ústnom pojednávaní dňa 7. novembra 2008. Následne tento priestupok uznal a so zaplatením pokuty súhlasil.

Tvrdenia príslušníkov dopravnej polície, že nebol počas jazdy pripútaný, sa opierali o § 5 ods. 3 písm. c/ zák. č. 315/1996 Z. z, podľa ktorého povinným znakom citovaného ustanovenia je výkon zmluvnej prepravy osôb v obci vodičom taxislužby. Nakoľko počas jazdy neprepravoval žiadne osoby a nebol označený transparentom, považovali túto skutočnosť za porušenie ustanovenia zákona. V citovanom zákone sa však okrem iného píše, že vodič nemusí byť počas jazdy pripútaný aj v iných prípadoch a jedným z nich je aj zásobovanie. Túto skutočnosť príslušníci dopravnej polície nijakým spôsobom neskúmali, a to aj napriek tomu, že označenie zásobovanie má umiestnené za predným sklom a je dostatočne viditeľné a čitateľné a v kufri auta mal tovar na odovzдание.

Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal o predloženie celého telefonického rozhovoru zo dňa 13. septembra 2008, z ktorého jednoznačne vyplýva, že svojvoľne neodišiel z miesta kontroly a nestrpel výkon policajtov.

Na pojednávaní konanom dňa 7. novembra 2008 príslušníkov ústne ako aj písomne oboznámil, že dňa

30. septembra 2009 mu bol políciou odcudzený občiansky preukaz a vydanie nového občianskeho preukazu vzhľadom na túto skutočnosť je nemožné. Tým bol obmedzený vo výbere poštových zásielok na pošte, bankových úkonoch atď. Občiansky preukaz mu bol vrátený pri príležitosti konania prezidentských volieb, ktoré sa konali dňa 21. marca 2009 na základe jeho asi 22 žiadostí o jeho vrátenie. O tejto skutočnosti existuje kamerový záznam, ktorý vyhotovila televízia JOJ a bol získaný za prítomnosti svedkov, ako aj príslušníkov polície SR. Dňa 16. marca 2009 bol zatknutý príslušníkmi polície SR bez občianskeho preukazu, nemali ho ako identifikovať. Od 30. septembra 2008 do 19. marca 2009 mu OP zadržávala polícia SR.

Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a konanie o priestupku zastaviť.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok krajského súdu za správny. Preskúmaním zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho postupu súd dospel k záveru, že správny orgán zistil skutkový stav, z ktorého bolo nepochybne zistené, že žalobca sa dopustil dopravného priestupku tým, že prekročil povolenú rýchlosť v obci ustanovenú zákonom, počas jazdy nebol riadne pripútaný bezpečnostným pásom, nestrpel výkon policajta súvisiace s jeho oprávnením a z miesta kontroly odišiel, za čo bol uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. a, k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a bola mu uložená sankcia podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch pokuta vo výške 4.000,-Sk a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo akéhokoľvek druhu na dobu dvoch mesiacov. Z prvostupňového ako aj z druhostupňového rozhodnutia je zrejmé, aké dôkazné prostriedky boli podkladom pre rozhodnutia, zo spáchania akého dopravného priestupku bol žalobca uznaný vinným a na základe akej správnej úvahy dospel správny orgán k výške uloženej sankcie.

V konaní pred krajským súdom bolo dostatočne preukázané, že žalobca ako účastník cestnej premávky dňa 13. septembra 2008 o 17.01 hod. v Bratislave po Mlynskej doline smerom na most Lafranconi porušil ustanovenia § 15 ods. 4, § 5 ods. 3 a § 3 ods. 2 písm. c) zákona č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách platného a účinného v čase spáchania priestupku, pretože ako vodič motorového vozidla zn. Ford Mondeo ev. č. I. prekročil povolenú rýchlosť v obci ustanovenú zákonom na 60 km/h o 19 km/h a teda viedol motorové vozidlo rýchlosťou 79 km/h.

Počas jazdy nebol riadne pripútaný bezpečnostným pásom, nestrpel výkon policajta súvisiaci s jeho oprávnením a z miesta kontroly odišiel. Skutočnosti ako došlo k priestupku sú popísané v správne o výsledku objasňovania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky zo dňa 13. septembra 2008, ktorú odmietol žalobca podpísať a tiež sa k nej vyjadriť. Čo sa týka prekročenia rýchlosti, tento priestupok žalobca uznal. Sporné bolo, či žalobca spáchal priestupok tým, že nebol riadne pripútaný bezpečnostnými pásmi a že nestrpel výkon policajta súvisiaci s jeho oprávnením a z miesta kontroly odišiel.

Súd vo svojom rozsudku správne skonštatoval, že správne orgány mali riadne preukázané, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu § 3 ods. 2 písm. c) zákona o priestupkoch, pretože neuposlúchol pokyn policajta súvisiaci s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon. Ďalej porušil § 5 ods. 3 cit. zákona, pretože osoba sediace vo vozidle povinne vybavenom bezpečnostným pásom je povinná byť počas jazdy týmto pásom pripútaná. V danom prípade bolo preukázané, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom a tvrdenie žalobcu, že je taxikárom, ho neoprávňuje nepoužiť bezpečnostný pás v čase, kedy nevykonáva službu taxikára. Táto skutočnosť je zrejماً aj z fotodokumentácie založenej v administratívnom spise, pretože vozidlo nebolo označené transparentom „taxi“. Pri objasňovaní priestupku, že žalobca nebol pripútaný bezpečnostným pásom a že nestrpel výkon policajta pri výkone jeho oprávnení boli vypočutý svedkovia (dňa 4. novembra 2008, 5. novembra 2008), ktorí potvrdili priebeh spáchania priestupku. O skutočnosti, že nestrpel výkon policajta pri jeho oprávneniach svedčí zvukový záznam zo systému REDAT zo dňa 13. septembra 2008 v čase od 17.04 hod. do 17.37 hod. ako aj úradný záznam službukonajúceho policajta, ktorý prijal oznámenie od žalobcu, ktorý sa sťažoval na postup hliadky pri jeho kontrole, konkrétne na odmietnutie ukázania fotografie zmerania rýchlosti. Po vypočutí občana mu vysvetlil, že z technických dôvodov ju uvidí v priestupkovom spise. Zasahujúci policajt žalobcu poučil, zakázal mu z miesta odísť a prikázal strpieť úkony na mieste.

Súd sa po preštudovaní spisového materiálu so závermi správnych orgánov v preskúmvanej veci stotožnil, pretože postupovali podľa zákonných ustanovení a zásad. Je potrebné poznamenať, že súd pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej veci posudzoval otázku,

či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možný skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel a či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Zistením skutkového stavu správny orgán určil subjekt, ktorý za priestupok zodpovedá a následne určil rozsah zodpovednosti premietnutý do výšky uloženej sankcie.

S poukazom na vyššie uvedené žalovaný navrhol odvolanie žalobcu zamietnuť a rozsudok Krajského súdu v Bratislave ako prvostupňového orgánu, spis. zn. 3S 19/2009 zo dňa 17. júla 2012 potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra slovenskej republiky rozhodnutím číslo slv-ps-1120/2012 z 12. Decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 z .z. O rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. Decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je ministerstvo vnútra slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo ministerstvo vnútra slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumiť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. decembra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 3 ods. 2 písm. c) ZCP platného a účinného v čase spáchania priestupku, účastník cestnej premávky je ďalej povinný poslúchnuť pokyn, výzvu, príkaz alebo požiadavku policajta súvisiace s výkonom jeho oprávnení v cestnej premávke, strpieť výkon jeho oprávnení, ako aj pokyny iných osôb, ktoré na to oprávňuje tento zákon.

Podľa § 5 ods. 3, písm. c, d ZCP platného a účinného v čase spáchania priestupku, osoba sediaci na sedadle vozidla povinne vybavenom bezpečnostným pásom je povinná byť počas jazdy týmto pásom riadne pripútaná. To neplatí pre vodiča taxislužby pri zmluvnej preprave osôb v obci, vodiča vozidla použitého v obci na zásobovanie predajnej siete a na zvoz alebo na rozvoz poštových zásielok a pre jeho spolujazdcov.

Podľa § 15 ods. 4 ZCP platného a účinného v čase spáchania priestupku, v obci vodič smie jazdiť rýchlosťou najviac 60 km/h, a ak ide po diaľnici v obci alebo po ceste pre motorové vozidlá v obci, najviac 80 km/h, ak nie je dopravnou značkou dovolená vyššia rýchlosť.

Podľa § 22 ods. 1, písm. a), k) ZoP, priestupku sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí povolenú rýchlosť ustanovenú vo všeobecne záväznom právnom predpise o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky 3a) alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou, iným konaním, než ako je uvedené v písmenách a) až h), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a

plynulosti cestnej premávky.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný vinným zo spáchanie priestupku a bola mu zaň uložená sankcia podľa § 22 ods. 1 písm. a), k) ZoP platného a účinného 13. septembra 2008. Priestupku sa mal žalobca dopustiť tým, že prekročil rýchlosť jazdy v obci o 19 kilometrov za hodinu, nepripútal sa bezpečnostným pásom počas jazdy a neuposlúchol pokyn policajného orgánu počas zisťovania priestupku a spisovania správy o výsledku jeho objasňovania.

Krajský súd v Bratislave sa v napadnutom rozsudku podrobne zaoberal skutkovým i právnym stavom, ako aj postupom správnych orgánov pri jeho prerokúvaní a rozhodovaní o ňom. Odvolací súd sa so zreteľom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v plnej miere odvoláva na obsah odôvodnenia tohto rozsudku a dopĺňa v podstate len tri podstatné skutočnosti.

Konaním pred správnymi orgánmi dostal žalobca príležitosť uplatnenia svojich práv obvineného z priestupku bez akýchkoľvek obmedzení. Len jeho nerešpektovaním nielen dopravných predpisov, ale aj predpisov o správnom konaní, resp. ich nevyužitím, nedošlo k vykonaniu dôkazov, ktorých sa domáhal v konaní pred súdom, ktorý však činnosť správnych orgánov v zásade nenahrádza, ale iba preskúmava na základe toho skutkového i právneho stavu, aký bol v čase spáchania priestupku. Ak niet pochybnosti o skutkovom stave, právnom posúdení i zákonnom postupe správnych orgánov v ich konaní a i preskúmané rozhodnutie zodpovedá stavu veci a zákonu, niet dôvodu vykonať dôkazy, ktoré zrejme odporujú už vykonaným a o ktorých niet pochyb. Týka sa to najmä zistenej rýchlosti, ale aj nepripútania bezpečnostným pásom i neuposlúchnutia výzvy a pokynu policajta.

Odvolací súd tým má na mysli predovšetkým v odvolaní prvý krát predostretú obhajobu žalobcu, že nebol bezpečnostným pásom pripútaný z dôvodu, že práve vykonával zásobovanie. Jeho tvrdenie nie je možné overiť žiadnymi dostupnými prostriedkami a nie je možné preveriť, z akého dôvodu žalobca túto skutočnosť neuviedol doposiaľ.

Druhou skutočnosťou je nepochybné zistenie o správaní žalobcu, ktorý je fakticky profesionálnym vodičom, po spáchaní priestupku, ktorý miesto toho, aby po zastavení hliadkou polície a oznámení spáchania priestupku zotrval na mieste a uposlúchol pokyny polície, žiada o vysvetlenie a návod na ďalšie konanie dispčing polície na telefónnom čísle 158 a neskôr komunikáciou s osobami na tejto linke najmä s npráp. Z. D., zastiera podstatu jeho konania - nezotrvanie na mieste priestupku a nevyjadrenie sa k nemu do správy o výsledku jeho objasňovania.

Napokon treťou skutočnosťou je nepochopiteľné a neprofesionálne konanie nielen hliadky polície, ktorá žalobcu zastavila po prekročení rýchlosti a po tom, čo nerešpektoval jej pokyny a z miesta zistenia priestupku chcel odísť a napokon i odišiel bez toho, aby na jeho zastavenie využila zákonné prostriedky policajta podľa zákona o policajnom zbore, ale aj už spomenutého príslušníka polície, ktorý sa pri telefonicknej komunikácii na telefonicknej linke sledovanej a využívanej viacerými verejnými orgánmi správal neprofesionálne, hrubo a pre riešenie jednoduchého problému (zadržanie nedisciplinovaného vodiča, resp. odovzdanie jeho dokladov) musel napokon využiť činnosť niekoľkých hliadok polície vrátane PMJ, ktoré možno boli nedostupné pri riešení závažnejších prípadov.

Tieto konštatovania však nič nemenia na správnom závere krajského súdu o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia vo výroku o vine i sankcii, ktorá sa javí neprimerane mierna, avšak nápravu v tomto konaní nie je možné pre zásadu reformatio in peius (zákaz zmeny k horšiemu) dosiahnuť a nie je ani prípustná.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.